

OPVÅVNI

(Mads Hansen)

1914

HANS HANSEN
Uds.af Oluf Ring

SOPRAN

mf

Fo aj - le di små blom - ster dæ' dov æ' te' i
Om mo' - e - ni da flø' - er di fov - le u' me'
Å fol - kets lyv æ' hel - ler knap, som de' plej - er

ALT

mf

TENOR

mf

Fo de små blom - ster dæ' dov æ'
Om møe - ni flø' - er di fov - le
Å fol - kets lyv æ' hel - ler som de

BAS

mf

är, å fov - le, de æ' et - te te' å se' - - e, så
saj, som om di fo' nat - te - ro vil' tak - - ke; å
von, de' sky' - er blomsti mannen sim - pel hyt - - te; å

te' i är, å fov - le, de æ' et - te te' å se' - e, så
u' me' saj, som om de fo' nat - te - ro vil' tak - ke; å
plej - er von, de' sky' - er blomsti man - nen sim - pel hyt - te; å

fov - - - le, de æ' et - te te' å se' - e,
om - - - de fo' nat - te - ro vil' tak - ke;
sky - - - er blomsti man - nen sim - pel hyt - te;

fin å frisk å går je' ner ve' vil I ba-re
fa - ver som bæk - ki en ven - te i -
bø - e - skov - i står, dæ' te - har je'
av - ten - stun' i - gaj, da æ' - de, som
nå et lil - le kån, så bli-ver bo' - i

fin å går je' ve' vil I
fa - ver som bæk - ki en ven - te. i -
bø - e - skov - i står, dæ' te -
av - ten - stun' i - gaj, da æ' -
lil - le kån, så bli - ver

te
æ'
bli' - - -

aj - ler før set le' - e; o hvo' je ve' - er ø' - et hen, je
bøl - ler - ne ku' snak - ke, så hvi - sker de' så sæl - som' i
la' - ets bed - ste støt - te. Di gam - le fol - ke - vi - ser, dæ' ha'

le' - e; så i ve'
snak - ke,
støt - te. ve'

ha je' aj - ler før set le' - e; o hvo' je ve' - er ø' - et
de', som bøl - ler - ne ku' snak - ke, så hvi - sker de' så sæl -
bo' - i la' - ets bed - ste støt - te. di gam - le fol - ke - vi - ser,

— har je' aj - ler før set le' - e;
— de', som bøl - ler - ne ku' snak - ke,
- ver bo' - i la' - ets bed - ste støt - te.

ser så sæ - re tej, de løv - ter så fo' u' - er - le' her - e' - e i mit
el - le - krattets løv, hver lil - le blomsthun nik - ker mildt o se' - er te mej
lydt ve' kamp å lej, de' æ' som fov - le - to - ner, je' ka' hæ - re på mi'

sæ - re tej, de løv - ter e' - e i mit
krat - tets løv, hver lil - le blomsthun se' - er
kamp å lej, de' æ' som to - ner på mi'

hen, je' ser så sæ - re tej, de æ' fo' u' - er - le' her i mit
som' i el - le - krattets løv, hver blomsthun nik - ker mildt å se' - er
dæ' ha' lydt ve' kamp å lej, di æ' som fov - le - to - ner på mi'

sej. Je' mær - ker i år, i Danmark æ' de vår, de
 „tøv“ Je' mær - ker i år, i Danmark æ' de vår, de
 vej. Je' mær - ker i år, i Danmark æ' de vår, de

sej. „tøv“ vej. i Dan - mark æ' de vår
 i Dan - mark æ' de vår
 i Dan - mark æ' de vår

sej. Je' mær - ker i år, i Danmark æ' de vår
 „tøv“ Je' mær - ker i år, i Danmark æ' de vår
 vej. Je' mær - ker i år, i Danmark æ' de vår

lev - ter så fo' - u' - er - le her - e' - e i mit sej; na -
 lil - le blomst hun nik - ker mildt å se' - er te mej „tøv“ na -
 æ' som fov - le - to - ner, je' ka' hø - re på mi vej; de

na -
 na -
 de

na - tu - ren æ' fo' -
 na - tu - ren æ' fo' -
 det he - le æ' fo' -

tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren blej.
 tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren døv.
 he - le æ' fo' - a' - re, e' - er å a' de' æ' mej.

tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren blej.
 tu - ren æ' fo' - a' - re, e' - er je' ha' vår - ren døv.
 he - le æ' fo' - a' - re, e' - er å a' de' æ' mej.

a' - re, e' - er je' ha' ha' ha' ha' vår - ren blej.
 a' - re, e' - er je' ha' ha' ha' ha' vår - ren døv.
 a' - re, e' - er å a' a' a' a' de' æ' mej.